

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudců Michala Bobka a Ondřeje Mrákovy v právní věci žalobce: **P. N.**, zastoupen Mgr. Jaromírem Noskem, advokátem se sídlem Furchova 373, Telč, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2022 č. j. KUJCK 147103/2022, sp. zn. OPZU-správ. 139631/2022/zdkr 1 SO2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2023, č. j. 64 A 2/2023-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen stěžovatel) brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) ve věci spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2001 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jenž spočívá v porušení povinnosti stanovené § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Stěžoval se přestupku dopustil tím, že dne 21. 6. 2022 kolem 18:35 nebyl jako řidič motorového vozidla Citroen Xantia X minimálně u křižovatky pozemních komunikací II. třídy č. 406 a č. 151 ve směru jízdy z ulice Palackého náměstí do ulice Masarykova v obci Dačice za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tuto skutečnost dokládají svědectví dvou příslušníků Policie ČR, kteří během hlídky stěžovatele takto viděli při průjezdu kolem jeho auta.

[2] Stěžovateli byla za uvedený přestupek rozhodnutím Městského úřadu v Dačicích ze dne 29. 9. 2022, č. j. DACI/24335/22/ODO, podle § 35 odst. 1 písm. b), § 46 a § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Vedle toho mu podle § 95 odst. 1 citovaného zákona byla uložena také povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný odvolání stěžovatele zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Krajský soud žalobu stěžovatele zamítl. Výpovědi policistů vyhodnotil jako konzistentní, věrohodné a v zásadních věcech bezrozporné. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014-25, uvedl, že nepřipoutání se během řízení motorového vozidla je typem přestupku, u kterého zásadně jako důkaz dostačují svědecké výpovědi. Krajský soud konstatoval, že povinnost být připoután platí pro řidiče i v situaci, kdy auto stojí na místě a dává přednost v křižovatce. Navíc, dle výpovědi svědků bylo auto v čase, kdy nebyl řidič připoután, v pohybu. Krajský soud rovněž nespátril žádné pochybení v postupu správních orgánů ohledně odmítnutí fotografií a videonahrávky stěžovatele jako důkazu; skutkový stav byl dostatečně prokázán a žádného dalšího dokazování nebylo zapotřebí. Krajský soud proto uzavřel, že jak formální, tak materiální stránka přestupku byla naplněna a jeho spáchání prokázáno.

[4] V kasační stížnosti stěžovatel rozsudku krajského soudu vytýká jeho nezákonnost, vady řízení a nepřezkoumatelnost. Její důvody spatřuje v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), d), e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Domáhá se zrušení rozsudku krajského soudu. Stěžovatel zejména nesouhlasí s výkladem § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a zde obsažené povinnosti „být připoután za jízdy“. Dle názoru stěžovatele nelze tuto povinnost vztáhnout i na situaci, kdy auto zastaví z důvodu, který je mimo vůli řidiče, jako třeba pro účely dávání přednosti během stání v křižovatce. V tomto směru stěžovatel poukazuje především na jazykový výklad citovaného ustanovení. Stěžovatel rovněž popírá svědectví policistů, podle kterých bylo auto v momentě, kdy řidiče spatřili nepřipoutaného, stále v pohybu.

[5] Nejvyšší správní soud se po konstatování přípustnosti kasační stížnosti zabýval její přijatelností ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podstatný přesah zájmů stěžovatele Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. (k uplatnitelnosti zde vyslovených názorů na současnou úpravu srov. Např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28). Podstatný přesah bude dán pouze v případech, kdy se kasační stížnost 1) týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu anebo 2) právních otázek řešených dosavadní judikaturou rozdílně. Podstatný přesah zájmů stěžovatele bude dán 3) rovněž v případě potřeby učinit odklon od ustálené judikatury. Konečně bude kasační stížnost přijatelná 4) tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Takovým pochybením jsou především případy, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[6] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[7] Jedinou právní otázkou, kterou stěžovatel ve svém podání jasně artikuluje, a pro kterou spatřuje přijatelnost kasační stížnosti podle bodů 1) a 4) rekapitulovaných výše, je výklad širší povinnosti „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem“ dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. NSS se nicméně již výkladem rozsahu této povinnosti opakovaně zabýval např. v rozsudcích ze dne 18. 7. 2007, č. j. 1 As 24/2006-86, anebo ze dne

pokračování

4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016-46. V prvním zmíněném rozsudku došel k závěru, že tato povinnost se vztahuje na celou dobu jízdy, tj. „*od okamžiku uvedení automobilu do pohybu až do ukončení jízdy*.“ Jen takto může být dle tohoto rozsudku (a na něj navazující ustálené judikatury) naplněn smysl právní normy, kterým je ochrana účastníků silničního provozu. Pro výklad tohoto ustanovení je tedy irelevantní, zda je vozidlo fyzicky v pohybu či zrovna na okamžik zastavilo, jako kupříkladu v křižovatce či před přechodem pro chodce. Povinnost být připoután stíhá řidiče po celou dobu jízdy. K ukončení jízdy a tím pádem také povinnosti být připoután dojde až skutečným odstavením vozidla či jasným přerušением jízdy, nikoliv pouhým nuceným zastavením v rámci jinak pokračující jízdy.

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť k právní otázce stěžovatele vznášené existuje ustálená judikatura NSS, kterou krajský soud korektně aplikoval.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžoval v řízení úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu